

Katja en ik **Queen of rotzooi**

TEKST ESTER VAN DEN BERG FOTOGRAFIE WOUTER KEURIS

Katja is zo'n dame die altijd wel iets meemaakt. Ze deelt haar belevenissen met Ester; daar zijn ze tenslotte vriendinnen voor. In LOS kun je meegenieten.

"Kom maar eens kijken wat Kattetant allemaal voor je heeft." Mijn vriendin Katja liep met haar neefje in haar kielzog de zoldertrap op. Mick is nu 11 jaar maar toen hij nog een peuter was, verbasterde hij *tante Kat* steevast in *Kattetant*. In Katja's familie is dat nu haar gangbare naam geworden.

Eenmaal op zolder knikte Kat naar de hoek onder het dakraampje. "Kijk, dat mag je allemaal meenemen", zei ze gul. Mick had bij zijn tante aangeklopt omdat hij komende Koninginnedag op de vrijmarkt oud speelgoed wil verkopen. Mijn vriendin had nog wel het één en ander aan bruikbaar spul staan. Vond zij. Aan het gezicht van Mick te zien, dacht hij daar anders over. "Dit is een Lolo-bal", zei Kat, terwijl ze wees naar een leeggelopen bal met een ronde plank er omheen. "De bal moet even worden opgepompt, maar dan klem je hem tussen je voeten, zo, op het plankje en dan hup: springen maar!" Ze gaf het ding aan Mick met een blik alsof het een pot goud was. "Ehm, ik weet niet hoor...", stamelde het neefje. Hij nam de Lolo-bal in ontvangst alsof het een vieze onderbroek was.

"Oh, kijk, dit is ook leuk!" Kat hield haar volgende schat omhoog: een handpop in de vorm van een vogel. Even leek het alsof Mick iets wilde zeggen, maar zijn mond bleef openhangen op standje verbazing. "Misschien kun je er een buikspreekact mee doen? Verdien je nog wat extra's ook." Hulpeloos keek het jong naar mij. Ik wendde snel mijn gezicht af, want ik had de grootst mogelijke moeite om mijn lach te bedwingen. "Kattetant, buikspreken is een beetje, eh, zeg maar niet cool. Ik doe trouwens al een breakdance-act." Mick draaide zich verveeld om en liep terug richting zoldertrap. "Ik denk eigenlijk dat ik wel genoeg spullen heb. Toch bedankt. Later!" Met de snelheid van een gazelle stoof hij de trap af naar beneden. Binnen een paar seconden hoorden we de voordeur met een klap dichtslaan.

"Jeetje..." Teleurgesteld liet Kat de arm met de handpop zakken. Ik kon mijn lach niet langer inhouden. "Wat had je dan gedacht met al dat antieke speelgoed? Het lijkt wel of we de trap naar de jaren '80 hebben genomen." Mijn vriendin stopte de spullen weer terug in de dozen. "Die jeugd van tegenwoordig weet niet meer wat leuk is", mopperde ze ondertussen. "Ja, hoor, oma", lachte ik. "Zal ik maar een wijntje inschenken? Of heb je soms liever een advocaatje?" Ik liep ondertussen naar beneden. "Nee!", riep Kat me na. "Doe mij maar een Oranjebitter!"